

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415207476
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSP0:2020:8415207476.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v spore žalobcu: Alektum, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 44 721 587, právne zastúpeného Hudec, s. r. o., so sídlom Lazaretská 23, 811 09 Bratislava, IČO: 36 855 260, proti žalovanému: B. Y., C.. XX.XX.XXXX, S. M. T. XXXX/X, XXX XX I., o zaplatenie 4.590,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, č. k. 5C/177/2015-70 zo dňa 09. apríla 2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

- Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť 3.554,91 eur spolu s 8 % úrokmi z omeškania ročne od 13.10.2012 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zmieta.
III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 45 % k rukám zástupcu žalobkyne spoločnosti W. B. N. O.. U. L., T. XX, S., do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdneho úradníka o výške tejto náhrady.“
- Predmet sporu súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovení § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1 prvá veta, 4 písm. a), o), 9, § 517 ods. 1, 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. XXXX XXXX XX U. (ďalej len „zmluva o úvere“)), § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1 prvá veta, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), § 7 ods. 2 písm. b), 4 prvá veta, § 8 ods. 3, 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), § 3 ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) a § 132 ods. 1, 2, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, § 185 ods. 1, § 186 ods. 2 prvá veta, § 191 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).
- Na základe vykonaného dokazovania súd považoval za preukázané, že právny predchodca žalobcu 7. novembra 2011 poukázal na úverový účet žalovaného peňažné prostriedky vo výške 4 000,- Eur a v prospech úverového účtu bola pripísaná úhrada v celkovej výške 445,09 Eur. Vychádzajúc z uvedených skutočností a právneho záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd uložil žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi 3.554,91 Eur (4 000,- Eur - 445,09 Eur), a žalobu v prevyšujúcej

časti istiny zamietol. Keďže žalobca preukázal splnenie všetkých zákonom požadovaných podmienok pre tzv. zosplatnenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere, súd mu priznal aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z priznanej istiny 3.554,91 Eur v zákonnej výške 8 % ročne od 13. októbra 2012, tzn. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty určenej žalovanému na zaplatenie celého tzv. predčasne zosplatneného dlhu v liste z 24. septembra 2019. Súd žalobu zamietol v prevyšujúcej časti a v časti nároku na zaplatenie inkasných nákladov vo výške 21,- Eur, pretože žalobca vstúpil do zmluvného vzťahu so žalovaným na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 20. mája 2013 a v konaní nepreukázal, že by nárok na zaplatenie požadovaných inkasných poplatkov mal svoj základ v nejakom právnom vzťahu medzi stranami sporu.

4. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch súd mal za to, že v prejednávanej spore sa jedná o spotrebiteľský úver upravený zákonom o spotrebiteľských úveroch. Preto zmluva o úvere musí spĺňať obsahové náležitosti vyžadované týmto zákonom.

5. V zmluve o úvere v prejednávanej spore absentuje podstatná obsahová náležitosť, a to údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva obsahuje len údaj o výške, počte a termínoch anuitnej splátky, a to 84 splátok po 114,19 eur so splatnosťou 7. deň v mesiaci. Pritom nie je ani zrejmé, či mesačná splátka 114,19 eur zahŕňa aj poplatky dohodnuté v čl. V bod 1. zmluvy, ktoré sa mali zúčtovať mesačne (poplatok za vedenie účtu a za zabezpečenie poistenia).

6. Vychádzajúc z citovaného § 11 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch zákon absenciu uvedenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespája s následkom neplatnosti zmluvy. Poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto súd predmetný spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

7. Súd prvej inštancie poukázom na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/30/2018-128 z 13.12.2018, z ktorého argumentáciou sa stotožnil, zdôvodnil svoj odklon od právneho záveru vysloveného Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.02.2018.

8. Po citácii ustanovení § 255 ods. 1, 2 CSP a ustanovení § 262 ods. 1, 2 CSP súd o náhrade trov konania rozhodol, s ohľadom na čiastočný úspech sporových strán v konaní tak, že žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 45 % (72,5 % - 27,5 %).

9. Proti tomuto rozsudku, v rozsahu jeho výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúci, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní žalobca poukázal na skutočnosť, že pri omeškaní s čo i len jednou splátkou by amortizačná tabuľka uvedená v zmluve (vypočítaná na začiatku zmluvného vzťahu) stratila svoj význam, relevanciu a bola by absolútne nepoužiteľná, teda zbytočná. Konštatoval, že zo znenia sporného ustanovenia nevyplýva len jeden možný záver, a to taký, že veriteľ musí uviesť pri každej splátke aká časť bude zarátaná na istinu, aká časť na úroky a aká na poplatky. V tejto súvislosti poukázal aj na záver, ku ktorému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22. februára 2018, v zmysle ktorého ... „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.“ Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu v súdom určenej lehote nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP, preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ustanovením § 379 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

12. Z dispozičnej zásady v odvolacom konaní vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Vymedzením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ vymedzuje to, akých výrokov sa týka suspenzívny účinok odvolania a zároveň stanovuje medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Keďže odvolanie žalobcu smeruje iba proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania, súd nemohol podrobiť súdnemu prieskumu výrok rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.554,91 Eur spolu s úrokom s omeškania vo výške 8 % ročne od 13. októbra 2012 do zaplatenia.

14. Je nepochybné, že zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie správne ustálil, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

15. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený.

16. Spoločným znakom tejto úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je zásada, podľa ktorej nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

17. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

18. Podľa § 9 ods.1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide i finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu;

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g)) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktorú sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. V súvislosti s výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch odvolací súd poukazuje na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to nie len uznesením, sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.02.2018, ale aj rozhodnutiami 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 56/2018, 3 Cdo 45/2018, 4 Cdo 65/2018, 1 Cdo/171/2018.

21. Podľa Čl. 2 ods. 1, 2 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou

praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

22. V súvislosti s nastupujúcou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Krajský súd v Prešove predložil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku v znení:

„I. Bránia účinky smerníc a k nim príslušná judikatúra Súdneho dvora Európskej únie ako Rasmussen, C-441/14, ECLI:EU:C:2016:278, Pfeiffer, C-397/01 až C-403/01, ECLI:EU:C:2004:584, body 113 a 114, Küçükdeveci, C-555/07, ECLI:EU:C:2010:21, bod 48, Impact, C- 268/06, ECLI:EU:C:2008:223, bod 100; Dominguez, C-282/10, ECLI:EU:C:2012:33, body 25 a 27, a Association de médiation sociale, C-176/12, ECLI:EU:C:2014:2, bod 38, takej vnútroštátnej praxi, podľa ktorej k záveru o eurokonformnom výklade dospel vnútroštátny súd bez použitia výkladových metód a bez náležitého zdôvodnenia?

II. Ak po použití výkladových metód, akými sú najmä teleologický výklad, autentický výklad, historický výklad, systematický výklad, logický výklad (metóda a *contrario*, metóda *reductio ad absurdum*) a po použití vnútroštátneho poriadku ako celku s cieľom dosiahnuť cieľ v článku 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/481 (ďalej aj „Smernica“) dospeje súd k záveru, že eurokonformný výklad smeruje k stavu *contra legem*, je v takom prípade, porovnávajúc napríklad vzťahy pri diskriminácii alebo ochrane zamestnancov, možné priznať uvedenému ustanoveniu Smernice na účely ochrany podnikateľov voči spotrebiteľom pri úverových vzťahoch priamy účinok a ponechať ako neuplatnené euronekonformné ustanovenie zákona?“

23. Európska komisia predložila súdnemu dvoru písomné pripomienky vo veci C-485/19 a navrhla, aby Súdny dvor na predložené prejudiciálne otázky dal takúto odpoveď:

„Vnútroštátnemu súdu prislúcha vykladať vnútroštátne právo, ktoré bolo účinné v čase relevantných skutkových okolností, v čo najväčšej možnej miere a bez toho, aby sa požadoval výklad *contra legem*, v súlade s právom Únie. Vnútroštátny súd nemôže platne zastávať názor, že vnútroštátne ustanovenie nie je možné vkladať v súlade s právom Únie iba preto, že toto ustanovenie bolo v minulosti vykladané spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s týmto právom. Vnútroštátny súd má zohľadniť vnútroštátne právo ako celok a uplatniť výkladové metódy, ktoré toto právo uznáva.

Článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nemá priamy účinok v spore medzi súkromnoprávnymi subjektami.“

24. V súlade s vyššie uvedeným, aj keď konečne vyriešenie prejudiciálnej otázky zatiaľ nepadlo, nie je možné prijať záver prezentovaný súdom prvej inštancie, zvlášť pri rešpektovaní rozhodnutí vyšších súdnych autorít.

25. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (*questio iuris*). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (*questio facti*), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

26. V preskúmvanej veci odvolateľ opodstatnene namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Táto nesprávnosť bola daná nesprávnou interpretáciou ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovaným. V zmysle tohto ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Uvedená otázka správnej interpretácie označeného ustanovenia bola dovolacím súdom riešená, ako bolo uvedené vyššie.

27. Odvolací súd sa preto nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a tak ho nepovažuje za vecne správne. Preto bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené v súlade s § 389 ods. 1 písm. b/ CSP,

keďže v dôsledku nerešpektovania ustálenej rozhodovacej praxe došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

28. Podľa § 391 ods. 1 CSP odvolací súd vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie sa nezhostil úlohy zvýšenej ochrany spotrebiteľa, vrátane skúmania všetkých ostatných náležitostí spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj jeho súladu s dobrými mravmi. Preto bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní tieto pochybenia napraviť. Po vyhodnotení predmetnej spotrebiteľskej úverovej zmluvy súd prvej inštancie rozhodne opakovane, vrátane rozhodnutia o trovách konania.

29. Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).